

Який порядок реєстрації акцизних складів, на території яких провадиться діяльність з вироблення, оброблення (перероблення), змішування, фасування, зберігання, одержання чи видачі пального?

ЗІР, категорія 116.11

Підпунктом 14.1.6 п. 14.1 ст. 14 Податкового кодексу України від 02 грудня 2010 року № 2755-VI зі змінами та доповненнями (далі – ПКУ) встановлено, що акцизний склад – це спеціально обладнані приміщення на обмеженій території (далі – приміщення), розташовані на митній території України, де розпорядник акцизного складу провадить свою господарську діяльність шляхом вироблення, оброблення (перероблення), змішування, навантаження-розвантаження, зберігання пального (крім скрапленого газу природного, бензолу, метанолу), за винятком приміщень для навантаження-розвантаження, зберігання пального виключно для потреб власного споживання пального розпорядником акцизного складу.

До розпорядника акцизного складу належить, зокрема суб'єкт господарювання, який здійснює виробництво, оброблення (перероблення), змішування, навантаження-розвантаження, зберігання пального (крім скрапленого газу природного, бензолу, метанолу), крім суб'єктів господарювання, які використовують приміщення, розташовані на митній території України, для навантаження-розвантаження, зберігання пального виключно для потреб власного споживання пального (п.п. 14.1.224 п. 14.1 ст. 14 ПКУ).

Водночас ПКУ не визначається порядок реєстрації акцизних складів, на території яких здійснюється виробництво, оброблення (перероблення), змішування навантаження-розвантаження, зберігання пального, оскільки встановлено законодавчі умови при наявності яких приміщення вважається акцизним складом (п.п. 14.1.6 п. 14.1 ст. 14 ПКУ).

Згідно з п. 230.1 ст. 230 ПКУ акцизні склади утворюються з метою підвищення ефективності роботи із запобігання та боротьби з незаконним виробництвом і обігом спирту етилового, горілки та лікєро-горілочаних виробів, пального, посилення контролю за повнотою та своєчасністю надходжень до бюджету акцизного податку.

Акцизні склади, на території яких здійснюється виробництво, оброблення (перероблення), змішування навантаження-розвантаження, зберігання пального, повинні бути обладнані витратомірами-лічильниками та рівнемірами - лічильниками рівня таких товарів (продукції) у резервуарі (далі - рівнемір-лічильник), які зареєстровані Єдиному державному реєстрі витратомірів-лічильників та рівнемірів-лічильників рівня пального у резервуарі (далі – Реєстр).

Відпуск пального без наявності витратомірів-лічильників та рівнемірів-лічильників забороняється.

Порядок ведення Реєстру, а також порядок передачі облікових даних з витратомірів-лічильників та рівнемірів-лічильників електронними засобами зв'язку контролюючим органам затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 22 листопада 2017 року № 891.

В свою чергу відповідно до п. 12 підрозд. 5 розд. XX ПКУ норми п. 230.1 ст. 230 ПКУ щодо обладнання акцизних складів, на території яких здійснюється виробництво, оброблення (перероблення), змішування, навантаження-розвантаження, зберігання пального, витратомірами-лічильниками та рівнемірами-лічильниками застосовуються з 1 січня 2019 року.

Також п.п. 212.3.4 п. 212.3 ст. 212 ПКУ передбачено, що особи, які здійснюватимуть реалізацію пального, підлягають обов'язковій реєстрації як платники податку контролюючими органами за місцезнаходженням юридичних осіб, місцем проживання фізичних осіб – підприємців до початку здійснення реалізації пального.

Здійснення суб'єктами господарювання операцій з реалізації пального без їх реєстрації платниками акцизного податку тягне накладення штрафу на юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців у розмірі 100 відсотків вартості реалізованого пального (п. 117.3 ст. 117 ПКУ).